

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Сенат Универзитета

Број: 05-4694/08
Дана, 11.12.2008. године

На основу члана 74. и 88. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број: 85/06 и 30/07) и члана 34. став (1) алинеја 5) Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета на сједници од 11.12.2008. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

1. **Мр Раденко Јотановић** бира се у звање вишег асистента за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право (за наставне предмете Грађанско право и Грађанско процесно право), на период од пет година.
2. Ова Одлука ступа на снагу даном доношења.

Образложење

Универзитет у Бањој Луци на приједлог Научно-наставног вијећа Правног факултета расписао је дана 25.06.2008. године Конкурс за избор сарадника - вишег асистента за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право (за наставне предмете Грађанско право и Грађанско процесно право).

На расписан Конкурс пријавила су се три кандидата и то: мр Раденко Јотановић, Вања Пуцар и Татјана Башић.

Сенат Универзитета у Бањој Луци на 9. сједници одржаној 25.09.2008. године, на приједлог Научно-наставног вијећа Правног факултета, образовало је Комисију за писање извјештаја за избор сарадника у одређено звање. Комисија је припремила писмени извјештај, предложила да се изврши избор као у диспозитиву ове Одлуке и исти доставила Научно-наставном вијећу Правног факултета на разматрање и одлучивање.

Научно-наставно вијеће Правног факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 26.11.2008. године констатовало је да кандидат мр Раденко Јотановић испуњава у цјелости услове и утврдило приједлог да се мр Раденко Јотановић изабере у звање вишег асистента за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право (за наставне предмете Грађанско право и Грађанско процесно право), на период од пет година и исти доставило Универзитету у Бањој Луци ради даљег поступка.

Сенат Универзитета је на сједници одржаној 11.12.2008. године утврдио да је утврђени приједлог из претходног става у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању и члану 131. Статута Универзитета, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове Одлуке може се поднијети приговор Универзитету у Бањој Луци у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

1. Факултету 2х,
2. Архиви,
3. Документацији.

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР

Проф. др Станко Станић

РЕПУБЛИКА СРПСКА
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРИМЉЕНО: 02.12.'08
ОРГАН: ДУ
05-4694/'08

Број: 1210-LXI-7/08.
Дана; 26.11.2008. године

На основу члана 21, став 2 Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању (Службени гласник Републике Српске број 30/07) Научно-наставно вијеће на сједници одржаној дана **26.11.2008.** године, *донијело је*

ОДЛУКУ
о усвајању Извјештаја

I

Усваја се Извјештај Комисије за избор сарадника за ужу научну област Грађанско право и Грађанско процесно право (за наставне предмете Грађанско право и Грађанско процесно право) и утврђује Приједлог да се за вишег асистента изабере мр Раденко Јотановић.

II

Мр Раденко Јотановић се, сходно члану 136, став 1, тачка 2 Статута Универзитета у Бањој Луци, бира на период од пет година.

III

Приједлог из тачке I упућује се Универзитету на усвајање.

IV

Одлука ступа на снагу даном доношења.

Достављено:

- Универзитету у Бањој Луци
- Именованом
- Материјал ННВ
- а/а

ПРЕДСЈЕДНИК

НАУЧНО-НАСТАВНОГ ВИЈЕЋА

Проф. др Витомир Поповић

ИЗВЈЕШТАЈ
 КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

PRIV. BR.	ORG. JED.	ORG.	PRILOZI	VRIJEDNOST
		901		

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Конкурс објављен: Глас Српске, од 25. јуна 2008. године
 Ужа научна/умјетничка област: Грађанско право и Грађанско-процесно право
 Назив факултета: Правни факултет
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 3

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први Кандидат

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: Раденко (Радомир) Јотановић
 Датум и мјесто рођења: 17.01.1975. године, Котор Варош
 Установе у којима је био запослен и звања/ радна мјеста:
 приправник, МУП РС, Бања Лука, 1999-2000. год.
 шеф ОКП-МУП РС, Котор Варош, 2000-2001. год.
 асистент, Правни Факултет, Бања Лука, 2002-2008. год.
 Научна/умјетничка област: Грађанско право и Грађанско-процесно право
 Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:
 - Члан Удружења правника Републике Српске

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије:

Назив институције: Правни факултет.
 Мјесто и година завршетка: Бања Лука, 1998. год.

Постдипломске студије:

Назив институције: Правни факултет
 Мјесто и година завршетка: Београд, 2008. год.
 Назив магистарског рада: Право грађења
 Ужа научна/умјетничка област: Грађанско право

Докторат:

Назив институције:
 Мјесто и година завршетка:
 Назив дисертације:
 Ужа научна/умјетничка област:

Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање и период):

Правни факултет, асистент, 2002-2008. год.

3. Научна/умјетничка дјелатност кандидата

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 33. или члана 34.)

2. Радови послџје последњег избора/реизбора:

Редни број	Категорија	Назив рада	Број бодова
1.	Оригинални научни рад у часопису националног значаја	<p>Јотановић, Р., Стицање и губљење стварних службености, Српска правна мисао, бр. 1-4/2001, стр. 549-556.</p> <p>У раду се говори о начинима стицања и губљења стварних службености као стварних права на туђој ствари. Као начини стицања стварних службености наводе се: законске стварне службености, затим стицање на основу правног посла, одржаја и на основу судске одлуке или одлуке другог државног органа. Законске стварне службености постоје на основу самог закона и за њихов настанак није потребна судска одлука, потпуно су одређене, не уписују се у земљишне књиге, настају независно од воље власника послужног добра итд. Стицање путем правног посла је могуће на два начина: уговором и тестаментом. Да би се стекла судском одлуком, односно одлуком другог државног органа службеност као таква мора бити прописана законом <i>numerus clausus</i> или путем општих услова који се морају испунити за сваку службеност. Одржајем се стварне службености стиче ванредним одржајем и то на основу државине која није манљива. Насупрот начинима стицања стоје начини губљења стварних службености: невршењем, на захтјев власника послужног добра због промијењених околности, сједиљењем и пропашћу повласног или послужног добра. Невршењем стварне службености престају на два начина: застарјелошћу и либераторном узукапијом. На захтјев власника послужног добра због промијењених околности стварне службености престају ако су изгубиле сваку корисност за повласно добро. Сједиљењем престају ако исто лице постане власник и повласног и послужног добра.</p>	5

2.	Оригинални научни рад у часопису националног значаја	<p>Јотановић, Р., Пренос права на откуп стана, Годишњак Правног факултета у Бањој Луци, бр. XXVI/2002, стр. 359-371.</p> <p>Да ли станарско право може бити предмет наслеђивања? Може ли бити у промету, тј. слободно се преносити са једног на друго лице? Да ли уговор о доживотном издржавању може бити основ за стицање станарског права? Каква је правна природа станарског права и права на откуп стана и у каквом су међусобном односу? Ко су субјекти (ко може бити носилац) станарског права и права на откуп стана? – Ово су питања на која се, кроз анализу једне судске одлуке, дају одговори у овом раду. Станарско право, као институт социјалистичког друштвеног система, је нестало. Правна природа овог института је била и остала спорна, а слично је и са уговором о откупу стана. Ситуација се усложњава још више у случају када носилац станарског права умре, тј. коме у том случају припада право на откуп стана. Правило је да онај ко је носилац станарског права има и право да откупи стан. Закон о приватизацији станова Републике Српске из 2000. године дао је могућност и члановима породичног домаћинства носиоца станарског права да, уз његову сагласност, могу откупити стан. Нема никакве законске препреке да се таквим лицима и послејне смрти носиоца станарског права да таква могућност. Као члан породичног домаћинства сматра се и лице које на основу уговора о доживотном издржавању живи са носиоцем станарског права у економској заједници најмање пет година. Закључак је да ван круга чланова породичног домаћинства, станарско право, а тиме и право на откуп стана, се не може преносити, јер се ради о једном неимовинском праву.</p>	5
3.	Оригинални научни рад у часопису националног значаја	<p>Јотановић, Р., Појам права грађења, Правна ријеч, бр. 8/2006, стр. 369-385.</p> <p>Право грађења је «ново» стварно право предвиђено Нацртом закона о стварним правима Републике Српске. Ради се о праву да се подигне зграда на туђем земљишту са циљем да се стекне право власништва на тој згради. Власник земљишта има економски интерес за оснивање права грађења јер задржава право власништва на</p>	5

		<p>земљишту као сигурном финансијском извору, истовремено убире накнаду за оптерећену имовину, а ослобођен је пореза на земљиште које плаћа титулар права грађења. Економски интерес носиоца права грађења је стицање земљишта за грађење објекта које иначе није у могућности прибавити у власништво због високе цијене грађевинског земљишта. Право грађења је у правном смислу изједначено са некретнином па је зграда изграђена на основу права грађења припадност права грађења, а не припадност земљишта на коме је изграђена, тј. начело <i>superficiis solo cedit</i>, умјесто између земљишта и зграде, сада важи између права грађења и зграде. Грађевинско земљиште на коме се оснива право грађења може бити у јавној - државној, приватној, задружној или у другом облику својине. У претходном, социјалистичком, друштвено-економском уређењу грађевинско земљиште је било у већинском друштвеном власништву па су и права кориштења као сурогат права грађења оснивана на земљишту у друштвеном власништву. Доношењем Закона о грађевинском земљишту Републике Српске и Федерације БиХ врши се постепено реприватизација тако да ће се у будућности право грађења све више оснивати на земљишту у приватном власништву. Изузетак је Брчко Дистрикт гдје је Законом о власништву и другим стварним правима регулисано да је све градско грађевинско земљиште у власништву Дистрикта Брчко тако да је једино овај субјект у могућности да оснива право грађења.</p>	
4.	<p>Научна монографија националног значаја</p>	<p>Јотановић, Р., Право Грађења, магистарски рад, Београд, 2006. год., стр. 1-207. У уводном и методолошком дијелу овог рада постављена је основна и допунска хипотеза. Основна хипотеза од које смо пошли јесте неопходност увођења института права грађења у правни систем бивших југословенских република које су се нашле у процесу транзиције. Истовремено је неопходно извршити и реприватизацију (приватизацију, денационализацију, реституцију, повраћај) грађевинског земљишта као предуслов оснивања права грађења и то је наша допунска хипотеза.</p>	10

Коријене права грађења налазимо још у римском праву (као и код већине правних института) у виду концесије *ad aedificandum in solo publico*, а касније у форми уговора о закупу који се звао *conductio plenior* или *conductio ad modum irregularis*. Радило се о облигационоправним односима, али је дјелатношћу претора у периоду принципата ово право добило стварноправну заштиту (*interdictum de superficibus*). Међутим, под данашњим називом право грађења се уводи у правни систем већине западноевропских држава крајем XIX и почетком XX вијека. Разлози увођења су били (слично као и у римском праву) омогућавање рјешавања стамбених потреба сиромашних слојева становништва, присвајање градске ренте од стране јединица локалне самоуправе које ће је искористити на цјелисходнији начин од приватних рентијера, спречавање отуђења градског грађевинског земљишта, онемогућавање злоупотребе у промету грађевинским земљиштем и ефикасније просторно и урбанистичко планирање у градовима. Посебна пажња праву грађења посвећена је у њемачком и аустријском праву гдје су донесени и посебни закони, док су неке друге државе ово право регулисале у оквиру својих грађанских законика (нпр. Италија, Шпанија, Португалија и др.). По угледу на њемачко, а нарочито аустријско право грађења и бивше југословенске републике су у оквиру својих стварноправних закона регулисале право грађења. Нарочито је Република Хрватска у своме Закону о власништву и другим стварним правима из 1997. године прихватила законска рјешења аустријског Закона о праву грађења из 1912. године. Босна и Херцеговина (Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине) је 2005. године донијела Нацрт Закона о стварним правима у оквиру кога је (чл. 296 – 312) на готово идентичан начина регулисала право грађења као и Република Хрватска. Нацрт је израдио проф. др Томислав Борић, професор на Институту за грађанско право Универзитета у Грацу (Аустрија). У Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине 2001. године на снази је Закон о власништву и другим стварним правима, гдје се у чл. 74 – 90 регулише право грађења као ново стварно право *numerus*

	<p>clausus. Прије доношење Нацрта Босна и Херцеговина (РС и ФБиХ) је 2003. године добила Закон о земљишним књигама (наметнут од стране Високог представника Међународне заједнице у БиХ) и Закон о грађевинском земљишту (гдје је Међународна заједница, такође, имала пресудан утицај у кључним рјешењима). Ови закони регулишу правни режим грађевинског земљишта и врше његову дјелимичну приватизацију (реституцију) те на тај начин припремају простор за усвајање будућег Закона о стварним правима, а у оквиру њега и права грађења. Наведеним Законима право које садржински одговара праву грађења се још увијек назива право кориштења, јер се право грађења као стварно право <i>in rem</i> clausus може нормирати само законом који регулише стварноправну материју, а то је управо садашњи Нацрт. Увођењем права грађења у правни систем Босне и Херцеговине отклоњене су недоумице које су неколико деценија изазивале забуну међу теоретичарима о природи права које свог титулара овлашћује да изгради и посједује зграду у свом власништву, а на земљишту које је у власништву другог лица. Сада је јасно да такву могућност даје правни институт права грађења. Право грађења нормирано Нацртом, по угледу на своје узор, аустријско и хрватско право грађења, је ограничено стварно право на нечијем земљишту које даје овласт свом носиоцу да на површини тога земљишта или испод ње има властиту зграду. Овдје правимо разлику између три елемента: земљишта, права грађења и зграде. Наиме, земљиште је по природи ствари некретнина, а по принципу <i>superficies solo cedit</i>, зграда је прираштај земљишта као главне ствари, тј. земљиште и зграда чине једну (природну) некретнину. Ако се на земљишту конституише право грађење наведена зграда правно више није саставни дио земљишта на коме се налази, већ је припадност права грађења и заједно са њим сада чини јединствену (правну) некретнину. Дакле, зграда се може одвојити од земљишта (управо правом грађења), али се не постоји начин да се одвоји од права грађења, тј. да једно лице буде носилац права грађења, а друго власник зграде, већ је то увијек је то исто лице. Право грађења се само</p>	
--	--	--

заједно са зградом може преносити, наслеђивати и оптерећивати. Нацрт предвиђа два правна основа стицања права грађења и то на основу правног посла и на основу судске одлуке. Уговор је најчешћи начин оснивања права грађења путем правног посла, а оно што је карактеристично за тај уговор јесте да, у складу са Законом о нотарима РС и ФБиХ из 2004. године, мора бити закључен у форми нотарски обрађене исправе као и сви прави послови о промету некретнина иако се таква форма не предвиђа ни у једној другој држави која, такође, има регулисан нотаријат у свом правном систему. Нацртом је регулисан само есенцијални садржај права грађења (овлаштење да се на нечијем земљишту има зграда у власништву), док су *naturalia negotii* i *accidentalia negotii* остављени на вољу уговорним странама да их у оквиру диспозитивних норми сами регулишу. Тако се нпр. може уговорити начин плаћања накнаде за право грађења, престанак права грађења, оптерећење права грађења, право прече куповине права грађења у корист власника земљишта, начин кориштења неизграђених површина земљишта итд. На основу судске одлуке право грађења се може основати у поступку диобе некретнина, оставинском поступку и другим случајевима у којима суд може донијети и одлуку о оснивању права служности. Поред правног посла и судске одлуке Нацрт индиректно предвиђа и могућност ванкњижног стицања права грађења, слично ванкњижном стицању права власништва на некретнинама, као и стицање права грађења грађењем на туђем праву грађења у коме случају се примјењују одредбе Нацрта о грађењу на туђем земљишту и о прекорачењу међе грађењем. Такође, могло би се говорити и о стицању права грађења одржајем. Без обзира који се од наведених начина користи за стицање права грађења, сви су они само *iustus titulus*, док је *modus acquirendi* упис у земљишне књиге уз неопходну *clausula intabulandi* (су)власника земљишта. Упис права грађења у земљишне књиге се врши на начин да се у теретном, «Ц», листу земљишта које се оптерећује право грађења упише као његов терет, а затим се отвара нови земљишнокњижни уложак за право грађења као посебно земљишнокњижно

	<p>тијело. Овакав начин евидентирања права грађења произилази из његове стварноправне природе (некретнина у правном смислу). Субјекти права грађења су носилац (титулар, стицалац) права грађења и оснивач права грађења (власник земљишта). Носиоци права грађења су домаћа физичка лица, прије свих сиромашни слојеви становништва неријешеног стамбеног питања које је законодавац управо и имао у виду приликом нормирања института права грађења. Осим њих то могу бити и друга домаћа (као и страна) физичка и правна лица, а то може бити и сам власник земљишта. Оснивачи права грађења, такође, могу бити домаћа (и страна) физичка и правна лица која су у земљишној књизи уписана као власници земљишта које није оптерећено неким другим или истим (не може постојати право грађења на већ основаном праву грађења) стварним правима. Објекат права грађења у правилу је неизграђено грађевинско земљиште (површина земљишта или дио земљишта испод његове површине), али то може бити и изграђено грађевинско земљиште, односно зграда која је већ изграђена. У оба случаја мора се радити о обликованој грађевинској парцели. Када се право грађења оснује на један од наведених начина оно се налази у промету и може се слободно преносити са једног лица на друго и за то носиоцу права грађења није потребна сагласност власника земљишта, нити он по Нацрту има право прече куповине. Право грађења се у промету може појавити у три облика и то као право грађења са земљиштем које је њиме оптерећено (прије него се зграда сагради), право грађења и зграда која је изграђена на основу права грађења и зграда на којој је основано право грађења (ако је зграда изграђена прије оснивања права грађења). У свим овим случајевима право грађења представља једну некретнину која, као таква, једино и може бити у промету. Не може се нпр. отуђити право грађења без зграде која је изграђена на основу права грађења или обрнуто, да се отуђи зграда изграђена на праву грађења без права грађења. Међутим, не би се могао вршити неограничени промет права грађења са оптерећеним земљиштем независно од тога када ће се зграда изградити, јер се на тај начин изиграва</p>	
--	---	--

сврха права грађења. У том смислу власник земљишта може тражити од суда укидање права грађења ако се зграда не изгради у року од десет година од оснивања права грађења, односно шест година од рушења зграде на којој је постојало право грађења. Поред прометљивости веома битна особина права грађења је могућност његовог оптерећивања, најчешће путем хипотеке, уз напомену да се право грађења оптерећује само заједно са земљиштем или зградом, као што се и прометује (јединствена правна некретнина), а оптерећење се уписује у теретни лист новоотвореног земљишнокњижног улошка права грађења. Оптерећење права грађења је у складу са његовом функцијом и омогућује носиоцима да поред грађевинске парцеле на повољан начин дођу и до средстава за изградњу зграде. Нацртом је предвиђено неколико случајева у којима право грађења престаје, који су слични случајевима престака права грађења и у правима других држава. То су: пропаст оптерећеног земљишта, споразум, овлаштениково одрекнуће, истек уговореног рока и испуњење уговореног раскидног услова, растерећење и укидање. Међутим, за разлику од права других држава, у Нацрту није предвиђен временски минимум, односно максимум трајања права грађења (мада се може уговорити), али је нормиран уговорени резолутивни услов који већина права других држава забрањује. Престанком права грађења на неки од ових начина изграђена зграда постаје саставни дио (прираштај) земљишта, а тиме и власништво власника земљишта који сада бившем носиоцу права грађења дугује накнаду у висини тржишне вриједности зграде. Земљишнокњижни уложак права грађења се затвара, а у посједовном листу земљишнокњижног улошка земљишта уписаће се зграда. Нису предвиђене посебне тужбе за заштиту права грађења већ се аналогно примјењују стварноправне тужбе за заштиту права власништва и служности. Из свега наведеног закључујемо да је право грађења модеран правни институт у државама тржишне привреде према којим тежи и наша држава те је неопходно да га нормирамо стварноправним законом чије се доношење очекује у ближој будућности. Тиме би

	се наш правни систем приближио европском у склопу свеопште хармонизације (усклађивања) европског грађанског права.	
Укупан број бодова за научну дјелатност последије последњег избора:		25

4. Образовна дјелатност кандидата

1. Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора (Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 35)
2. Образовна дјелатност последије последњег избора/реизбора (Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 35)
Укупан број бодова:

5. Стручна дјелатност кандидата

1. Стручна дјелатност прије последњег избора/реизбора (Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36)			
2. Стручна дјелатност последије последњег избора/реизбора			
Редни број:	Категорија:	Назив рада:	Број бодова:
1.	Стручни рад у часопису националног значаја (с рецензијом)	<p>Јотановић, Р., Садржина дјелатности јавног билежника-нотара, Правни савјетник, Сарајево, бр. 1/2005, стр.....</p> <p>Нотаријат или јавно билежништво у Босни и Херцеговини уведен је законима Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине из 2004. године. Јавни билежници су на нашим просторима уведени још за вријеме Краљевине Југославије 1930. године, али су укинати током Другог свјетског рата. Нотаријат се одређује као јавна служба коју обављају нотари као самостални и независни носиоци те службе, лица која имају јавно повјерење и послове нотара обављају у виду професије. Постоје три врсте нотаријата: англосаксонски, државни нотаријат чији положај је сличан положају судије и латински тип који је у примјени и у Босни и Херцеговини. Основна дјелатност латинског типа нотара је састављање нотарских исправа у које спадају нотарски обрађене исправе, нотарске овјере и нотарске потврде. Нотарски обрађене исправе подразумијевају исправе које је у цјелости сачинио нотар тј. које је нотар саставио у писменој форми и потом овјерио. Нотарске овјере и потврде нотар даје за преписе докумената који су сачињени или</p>	2

	<p>фотокопирани у нотарској канцеларији, затим за овјеру извода из трговачких или пословних књига, овјеру потписа, потврду о времену предочавања писмена, потврду о животу неког лица, потврду о овлашћењу за заступање и другим чињеницама из судског регистра, потврда закључака органа правног лица и потврде других чињеница. Поред ових послова нотари могу радити и допунске послове као што су: попис и печатење оставинске имовине и стечајне масе, процјена и јавна продаја (лицитација) покретних ствари и некретнина у ванпарничном поступку и раздиоба продајне цијене у извршном поступку, примање изјаве последње воље и изјаве у вези са правним пословима за случај смрти, у извршном поступку може вршити и јавну продају (процјену и продају дионица, продају других имовинских, односно материјалних права) и доношење рјешења о извршењу на основу вјеродостојне исправе. Ту су и други послови нотари који ће тек доћи до изражаја кроз практичан рад.</p>	
Укупан број бодова за стручну дјелатност послије последњег избора:		2

Број бодова послије последњег избора:	
Научна/умјетничка дјелатност кандидата послије последњег избора:	25
Стручна дјелатност послије последњег избора:	2
Укупан број бодова послије последњег избора:	27

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата)

Други Кандидат:

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: Вања (Мирослав) Пуцар

Датум и мјесто рођења: 11.04.1973. год.

Установе у којима је био запослен и звања/ радна мјеста:

- адвокатски приправник, стручни сарадник и кобранилац на случају «Квочка и др.» пред Међународним Трибуналом у Хагу, Адвокатска канцеларија Крстан Симић, 1997-2000 год.,

- стручни сарадник, Основи суд Бања Лука, 200-2004. год.,

- судија и предсједник Кривичног одјељења, Опћински суд Цазин, 2004-2007. год.,

- стручни сарадник за правне послове, АД «Бања Лакташи», 2008. год.

Научна/умјетничка област:

Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије:

Назив институције: Правни факултет,
Мјесто и година завршетка: Бања Лука, 1997. год.

Постдипломске студије:

Назив институције:
Мјесто и година завршетка:
Назив магистарског рада:
Ужа научна/умјетничка област:

Докторат:

Назив институције:
Мјесто и година завршетка:
Назив дисертације:
Ужа научна/умјетничка област:

Научна/умјетничка дјелатност кандидата

1. Радови прије последњег избора/реизбора
(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 33. или члана 34.)
2. Радови после избора/реизбора
(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 33. или члана 34.)
Укупан број бодова:

4. Образовна дјелатност кандидата

1. Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 35)
2. Образовна дјелатност после избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 35)
Укупан број бодова:

5. Стручна дјелатност кандидата

1. Стручна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36)
2. Стручна дјелатност после избора/реизбора
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 36)
Укупан број бодова:

Трећи Кандидат:

1. Основни биографски подаци

Име, средње име и презиме: Татјана (Вукашин) Башић
Датум и мјесто рођења: 18.11.1977. год., Бања Лука
Установе у којима је била запослен и звања/ радна мјеста:
- приправник, Основни суд Бања Лука, 2003-2006. год.,
- дипломирани правник, Министарство здравља и социјалне заштите, 2006. год.,
- стручни сарадник, Основни суд Бања Лука, 2006. год. до данас.
Научна/умјетничка област:
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:

2. Биографија, дипломе и звања

Основне студије:
Назив институције: Правни факултет,
Мјесто и година завршетка: Београд, 2003. год.,

Постдипломске студије:
Назив институције:
Мјесто и година завршетка:
Назив магистарског рада:
Ужа научна/умјетничка област:

Докторат:
Назив институције:
Мјесто и година завршетка:
Назив дисертације:

Ужа научна/умјетничка област:

Научна/умјетничка дјелатност кандидата

1. Радови прије последњег избора/реизбора
(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 33. или члана 34.)
2. Радови послје последњег избора/реизбора
(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодова сврстаних по категоријама из члана 33. или члана 34.)
Укупан број бодова:

4. Образовна дјелатност кандидата

1. Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 35)
2. Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 35)
Укупан број бодова:

5. Стручна дјелатност кандидата

1. Стручна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 36)

2. Стручна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 36)

Укупан број бодова:

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

(Образложење приједлога Комисије, са приједлогом једног кандидата за избор и знаком за које звање се предлаже.)

На објављени конкурс за избор сарадника на предметима Грађанско право и Грађанско-процесно право на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, пријавила су се три кандидата.

Први кандидат је мр Раденко Јотановић, тренутно у звању асистента на овим предметима. Након што је констатовано да кандидат испуњава опште и посебне услове предвиђене конкурсом, Законом о високом образовању БиХ, Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци, Комисија је извршила увид и детаљнију оцјену његових референци, при томе поштујући Правилник о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци. Опис активности кандидата таксативно су наведени у табеларном дијелу извјештаја, а резиме у овом закључном извјештају. Кроз анализу објављених и саопштених радова кандидата мр Раденка Јотановића може се констатовати значајан научни допринос из области на којој се кандидат бира у звање сарадника. Резултати добијени у изради магистарске тезе, као и објављених научних и стручних радова могу се узети као гарант успјешности његовог даљег рада. Вишегодишњим радом у научно-наставном процесу на Правном факултету у Бањој Луци у звању асистента, кандидат је стекао неопходна педагошка искуства кроз организовање и извођење вјежби, као и помагању у организовању и извођењу предавања на предметима за које се бира у више звање. На основу извршене валоризације радова које је кандидат доставио уз пријаву на Конкурс, те сарадничке активности коју обавља на Правном факултету, може се констатовати да кандидат мр Раденко Јотановић испуњава све услове предвиђене Законом о високом образовању БиХ, Законом о образовању РС и Статутом Универзитета у Бањој Луци за избор у звање вишег асистента на предметима Грађанско право и Грађанско-процесно право.

Други и трећи кандидат су Вања Пуцар, дипл.правник и Татјана Башић, дипл. правник. Константовано је да ови кандидати, према приложеној документацији, немају референце које се према Правилник о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Бањој Луци неопходне да би се извршио избор у више звање, тј. немају

научну, образовну и стручну дјелатност, нити научни степен магистра наука. Према томе не испуњавају услове предвиђене Законом о високом образовању БиХ, Законом о образовању РС и Статутом Универзитета у Бањој Луци за избор у звање вишег асистента на предметима Грађанско право и Грађанско-процесно право.

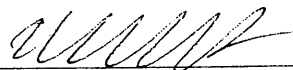
На основу свега напред наведеног, комисија предлаже Наставно-научном вијећу Правног факултета, Вијећу Друштвених/Хуманистичких наука и Сенату Универзитета у Бањој Луци да кандидата мр Раденка Јотановића, асистента,

ИЗАБЕРЕ У ЗВАЊЕ ВИШЕГ АСИСТЕНТА НА ПРЕДМЕТИМА ГРАЂАНСКО ПРАВО И ГРАЂАНСКО-ПРОЦЕСНО ПРАВО, ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ГРАЂАНСКО ПРАВО И ГРАЂАНСКО-ПРОЦЕСНО ПРАВО.

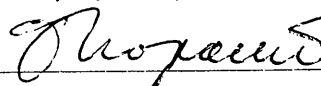
Бања Лука, октобар, 2008. год.

Чланови Комисије:

1. Проф. др Милорад Живановић, ред. проф.
Правни факултет у Бањој Луци

2. Проф. др Бранко Мораит, ред. проф.
Правни факултет у Бањој Луци

3. Проф. др Енес Хашић, ред. проф.
Правни факултет у Бихаћу

